

Doksy bývaly oblíbené lázně. Po válce jejich sláva pohasla

13. 03. 2023 12:37

Při vyslovení názvu města Doksy se vybaví místní zámek nebo Máchovo jezero. Není divu, jedná se o srdce **Máchova kraje**. Doksy a jeho okolí si totiž získaly obdiv poety Karla Hynka Máchy, který tamní krajině věnoval řadu svých básní. Ještě před tím, než se Doksy staly synonymem pro město romantiky, si svou slávu vydobily něčím jiným – lázeňstvím.

Zlomové období pro rozmach místní turistiky byl konec 19. století, kdy do Doks jakožto do zemědělské oblasti s možností odpočinku v přírodě začaly proudit davy turistů. **Doksy** lékaři hojně doporučovali jako vzdušné lázně, jejichž význam spočíval v pobytu na čerstvém vzduchu a v procházkách či výletech v přírodě.

Na počátku 20. století město nabývalo čím dál většího významu coby rekreační a lázeňské středisko. Na břehu Čepelského rybníka vyrostla budova, v níž mohli návštěvníci využít různé typy sprch a zdravotních koupelí; mezi nejoblíbenější procedury patřily zejména rašelinové lázně. Středisko rekreačním umožňovalo léčbu dýchacích cest, nervových potíží, nespavosti, revmatismu nebo problémů souvisejících s trávicím ústrojím. Speciální kúrou, kterou oceňovaly zejména dámy, pak byla mléčná lázeň slibující krásnou pleť. Pro kulturní vyžití byly zájemcům k dispozici městské kino, romantická přírodní divadelní scéna či knihovna s veřejnou čítárnou v přízemí německé školy na náměstí.

„Lázeňskou atmosféru dnes bohužel v Doksech už příliš nezažijeme. Město je v myslích turistů zařazené spíše jako místo letní rekreace a vodních sportů. Má tedy výrazně sezonní charakter. Okolní příroda je však plná míst, které stojí za to navštívit v průběhu celého roku,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.

Svou největší slávu oblast zaznamenala po první světové válce, kdy byla v průvodcích, letáčích a brožurách označována jako Severočeské jezerní lázně či Severočeská riviéra. V roce 1920 odkoupilo město Doksy od hraběte Adolfa z Valdštejna pozemky na pobřeží Velkého rybníka, dnešního Máchova jezera, a o několik let později na jejím jižním břehu vznikla velká pláž.

Mimochodem, Máchovo jezero za své jméno vděčí otci oscarového režisra Iloše Formana Rudolfovi. Ten v Doksech provozoval penzion, který dodnes stojí na břehu Máchova jezera a před válkou hodně intervenoval za to, aby se tehdy ještě Velký rybník pojmenoval po velkém básníkovi.

Během 20. let 20. století začaly vodní hladinu brázdit první motorové lodě, které turisty převážely z břehu Doks do Starých Splavů. Spolu s nárůstem rekreantů se postupně zvyšovala i zástavba letních, luxusních a lázeňských sídel a kromě Doks se významným centrem pro cestovní ruch staly i Staré Splavy ležící na severním břehu Velkého rybníka. Rekreanti, kteří se zrovna nechtěli slunit na pláži nebo dovádět ve vodě, si ve městě mohli zahrát tenis, fotbal či házenou nebo mohli využít projížďky na koni a střelbu z luku.

Slávu lázeňského města zcela zničil příchod druhé světové války. Lázeňská budova postupně chřadla a po roce 1945 již nikdy nefungovala ve svém plném rozsahu. Máchovo jezero bylo vyčištěno od zbraní, které na místě zanechala ustupující armáda a jezerní lázně začaly být označovány jako rekreační středisko. Význam lázeňství tak ve městě opadl. Tehdejší prvorepublikové vily však dodnes stojí ve Starých Splavech v oblasti nazývané Lázeňský vrch.

Další tipy na zajímavé výlety se nalézají na sociálních sítích [@regionliberec](#) a na webových stránkách www.liberecky-kraj.cz.